

Příběhy našich sousedů – scénář – Benešová

1. Vstup – úvod:

Rádi bychom vám představili paní Boženu Benešovou, která se narodila v roce 1942 v Ostrožské Nové Vsi. Dnes má 81 let. Její dětství ovlivnila 2. světová válka a brzká smrt rodičů. (M)

Když jsme pochovali tatínka, tak to bylo po válce, tak v šestačtyřicátém. Tak prostě sestra měla 8 měsíců, ta nejmladší, já jsem byla ve dvačtyřicátém, ona byla v šesta- ona byla pětačtyřicátý a Lída byla až začala válka. Takže my jsme se vlastně všichni narodily zase ve válku.

2. Vstup

Po základní škole nastoupila na střední školu v Brně, kde bydlela na internátu a musela vyžít s málo penězi. J

Já jsem měla to stipendium, 415 korun a mně zbylo, když jsem zaplatila intr, tak mně zbylo 65 korun.

3. Vstup

Po střední škole chtěla ve studiu pokračovat, nemohla si to ale dovolit, a tak se zeptala svého strýce. L

On mě povídal: „Víš, ale my bysme ti snad aj půjčili, ale musela bys to Fankovi všecko vrátit.“ Tak to skončilo.

4. Vstup

Zeptali jsme se tedy na první práci. L

My jsme nemohli povědět si, já nastoupím tam a budu si vybírat a vykládat kolik mně dají, nic. Došly umístěnky na školy a ta škola rozhodovala kam koho šupne. Nastoupili, 5 roků stejný plat, jo, 720 korun čistého, 14 dní dovolené za rok.

5. vstup

Později vzpomíná na začátek okupace v roce 1968. L

A v srpnu jsme byli na tom Chvalčově a povídali všichni, že tam okolo se pohybuje nějak- nějaký šrumec, že v těch lesách.

6. Vstup

Pamatuje si, jak lidé na protest psali okolo sebe hesla. J

Lenine vstávej, Brežněv se zbláznil! Počítejte husy, dojeli k nám Rusi. A takové všelijak.. Na plotech to bylo.

7. Vstup

Povídá nám, jak měla strach. M

A já si vzpomínám, že jsem měla službu, jednou v nedělu a to jsem jela z malenovic, čekala na zastávce asi v 6 hodin ráno. Nikde nikoho a teď hučely a vlaky jezdily od Vizovic, to bylo plné vojáků, oni se stěhovali. A teď ty kuchyně jo, ty kotle v těch vlacích a teď ti v. Já na zastávce, já jsem se klepala, nikde nikoho, kdyby mě některý zkusil odbouchnout, tak to bylo.

8. Vstup

Dále nám povídá o tom, jak jim komunistický režim komplikoval život. M

Můj muž podepsal 2000 slov. To bylo.. Ale on byl takový, on prostě, byl mladý člověk a on jaksi, moc nebyl jako.. On nebyl straník, takže v každém posudku to bylo, to se opakovalo furt, že by se měl věnovat jako více politice, měl by věnovat VUML.

9. Vstup

Zeptali jsme se na následky podepsání 2000 slov. L

Tož nic. Žádný postup, nic nemohl. Nemohl.. Ovlivňuje mladé lidi, kritizuje bytovou politiku. Nedostal ani byt ani.. Furt, pracovní výsledky nadprůměrné, jo. Věnuje se jazykům, dva roky si dělal nadstavbu, po vysoké škole postgradual, jo. Když nastoupil do podniku, výuční list si musel udělat jejich, co měli kluci po škole, tak on si po vysoké musel udělat výuční list.

10. Vstup

Paní Benešová se také rozmluvila o kolektivizaci. J

Lidi na dědinách i naši měli pole. Ještě moji maminku volávali na národní výbor aj do půlnoci, aby podepsali JZD, že to je jediná budoucnost. Dobytek jim sebrali, a když nepodepsali, tak oni jak to scelovali, tak oni těm co měli ty pole, tak oni je hodili až daleko, aby měli daleko do těch polí. A potom, když bylo JZD, tak jim vzali dobytek všecko.

11. Vstup

Na úplný závěr jsme se zeptali na vzkaz pro mladé generace. J

Aby si někdy vzpomněli na to a zamysleli se nad tím, co jsme prožili my, že. A byli vděční za to, i za tu dobu která je, protože ta doba, když to člověk porovná, má do sebe dost. Cestovat můžou, školu si můžou, vzdělání si můžou vybrat, jo a můžou pracovat i když vystudují obor.